

[Thorvil Kristensen.]

Når jeg har talt så meget om vore langtidssudsigter på forskellige punkter, så er det, fordi vi allesammen nødigt vil se, at reformlovgivningen skal gå varigt i stå. Men hvis den skal hvile på et sundt grundlag, så må den hvile på en realistisk vurdering af vore økonomiske muligheder. Vi må se statsbudgettets fortsatte udvikling i lys af den produktion her i landet, som er den kilde, hvoraf alle skatter, alt forbrug og alle reformer skal øses. Vi håber, at den mere realistiske vurdering, som regeringen er begyndt at anlægge herinde, må vinde fodfæste. Det vil være betingelsen for, at vi kan få den fasthed i vor økonomiske politik, som vi trænger så meget til.

Thestrup: Ved sidste års første behandling af finanslovsforslaget blev det fra alle sider betonet, at finanslovdebatten ikke nu under den nye grundlov skulle være den storpolitiske generaldebat, som den tidligere har været, men at den skulle koncentrere sig om selve finanslovsforslaget. Da en førstebehandling imidlertid er en behandling af et lovforslags principper og hovedlinier sammenholdt med den situation, der foreligger på det pågældende lovgivningsområde, må det også her blive hovedlinierne og principperne og den foreliggende økonomiske og finansielle situation, der skal debatteres, og dermed må behandlingen jo blive en debat også om statens og landets økonomiske og finansielle forhold i almindelighed og om den politik, der skal føres for at bringe disse i den heldigst mulige stilling. Nu er de økonomiske og finansielle spørgsmål jo noget af det, der står lige i centrum af den partipolitiske diskussion her i landet, og debatten i anledning af statsministerens redegørelse for rigets almindelige stilling, generaldebatten, vil derfor, som det også er sket i år, i høj grad dreje sig om økonomiske og finansielle spørgsmål.

Hvad er da forskellen på finanslovdebatten og generaldebatten ved samlingens begyndelse? Må forskellen ikke søges i følgende:

Generaldebatten er en almindelig debat om rigets anliggender. Heri ligger, at den vedrører alle rigets anliggender, selvom de ikke specielt kan anskues ud fra økono-

miske synspunkter, men endvidere er generaldebatten som følge af den stilling, de politiske partier indtager i vort forfatningsmæssige liv og i selve vor forfatning, helt igennem partiernes debat. Det er partiernes stilling overfor regeringen og partiernes stilling indbyrdes, der er dens væsentligste og interessanteste indhold.

Generaldebatten må endvidere i høj grad blive en debat om den politik, der er ført. Når rigets almindelige stilling skal drøftes, er det nødvendigt at beskæftige sig med, hvad det er for en politik, der har ført os til den stilling, det er i, og hvorledes regeringens og partiernes ansvar er herfor.

Jeg tror, det vil være berettiget at lade finanslovdebatten være mindre præget af partiernes politik, end generaldebatten er og må være det. Vel taler vi på partiernes vegne, og ingen af os kan undgå, at den politiske opfattelse, der har ført os herind, præger os og påvirker vor stilling til de finansielle og økonomiske spørgsmål, men det må være berettiget i mindre grad at beskæftige sig med partiernes politik end med de økonomiske og finansielle grundsynspunkter, der ligger bagved partidelingen og vel ikke helt er afgørende for den.

Endvidere er det ved finanslovdebatten lige så naturligt at se fremad til det kommende finansår, som det ved generaldebatten er naturligt at se tilbage på samlingen, der er gået. Jeg er klar over, at det ikke er nemt at opstille en sådan sondring altfor skarpt. Det er heller ikke min mening. Det er kun min mening med disse ord at angive nogle hovedlinier.

Spørgsmålet om finansudvalgets arbejdsform er påny blevet inddraget i den offentlige debat ved en kronik i „Dagens Nyheder“ for den 1. december af det ærede medlem hr. Poul Møller. Jeg vil gerne sige, at jeg er betænkelig ved at ændre ret meget ved finansudvalgets arbejdsform. Den har efter mange års udvikling fundet et fast leje, og det er, såvidt jeg kan se, en ret praktisk arbejdsform. Og så er der jo een ting til: hver gang der bliver behandlet et vigtigt spørgsmål i finansudvalget, så bliver det forelagt på partimøderne, og partierne får lejlighed til at tage stilling til det. Når tillige aktstykkerne er tilgængelige ikke blot for medlemmerne, men tillige for pres-